

NEW! RECEIVE DISPATCH

[Later dispatches](#) - [Previous dispatches](#)

Latest Dispatch

Rat hunting

26 Oct - 20:33

Our apartment in Zyryanka, -25°C but sunny and no wind

Written by Johan Ivarsson

When I looked at the thermometer this morning it showed -25°C, the lowest temperature so far during the trip. Then I understood the advice that our friend Sergei gave us yesterday, "Make sure to dress warm, because tomorrow it will be cold since you'll head out hunting rats with the yakut!"

Mikael and me, donned with two thick pairs of warm longjohns, set off midday, sitting on a shaky sledge behind one of the typical Russian snowmobiles on our way hunting Bison rats with the yakut Anatolij and his father. They set off in the same manner as every day, with dogs and sledges, to check their traps and, despite the low temperature, today was no exception.

Anatolij with one of 20 rats

At home, in the safety minded Sweden, it is not many that would travel with a snowmobile when it is colder than -20°C. Swedes reckon it is dangerous and that you will get seriously ill. Here in Zyryanka it is unusual that it is as warm as -20°C, but still people are as healthy as one can! Of course, I could feel the chill and the wind biting my cheeks as we traveled over the ice and my fingers got stiff and almost unusable when I removed my mitts every time we got problems with batteries, but still I couldn't fathom what danger could be involved in cold travel like this. A lot of things I've been taught back home in Sweden, have changed forever during this Expedition. For the better.

Anatolij and his father, who only spoke yakut and no Russian, was wearing traditional Siberian clothing, such as a thick fur hat, a well used handkerchief, a warm thick coat and warm felt boots and his hands were kept warm by mittens sewed from dogfur. His father, 81 years old, but still healthy and strong, was coming behind us riding on a handmade sledge pulled by three enthusiastic dogs that was doing everything they could to pass us. All the way to the small lake were they had sat their traps.

The traps looked almost like a specific type of cage that we use to catch fish with back home in Sweden, with a small opening at the top on one side. This cage, though, they placed in a hole, in the ice, that the bison rats had made themselves. These rat made holes had earlier been discovered and marked by one of the dogs, and once this was done, the holes were covered with mud and snow. A job done after a cage was placed in the hole. It was left like this overnight.

Today the first trap we checked, was full of rats. 15 big ones with big tails and sharp claws. The second one turns out the more normal catch, 5 fat ones. But the total catch satisfied the yakuts. Hunting is important for the Yakut and the money that they get from the fur trade is a well needed addition to their rather bleak economy.

The Bison rat is not endemic to the Kolyma region. It is only 40 years since it arrived here from North America. Since then it have spread fast and widely and can now be found in huge numbers. Anatolij and his father captures around 4000 rats during one year.

After we placed traps in new holes we headed back home towards their house and ate a warm soup.

This is another experience which have given me new perspective on life and one thing is for sure:

We have a lot to learn from the people around Kolyma. Especially when it comes to cold climates!

Råttjakt

Skrivet av Johan Ivarsson

Lägenheten i Zyryanka, -25 °C men soligt och ingen vind.

När jag tittade på termometern i morse visade den -25 °C, den hittills kallaste temperaturen under vår färd. Det var då jag förstod innebörden av vår vän Sergeis råd från dagen innan, "Se till att klä er varmt, för imorgon blir det kallt!"

Rejält varmt klädda och med dubbla långkalsonger sittande på en skakig kälke bakom en sedvanlig rysk skoter gav vi oss iväg ut mot dagens höjdpunkt, jakt på bisonrätta med Jakuten Anatolij och hans far. Varje dag ger de sig ut med hund och släde för att vittja sina fällor och idag var inget undantag, trots den för oss låga temperaturen.

Hemma i det skyddade Sverige finns det inte många som skulle ge sig ut med en skoter när det är kallare än -20°, det skulle sägas att det är farlig och att man kan bli sjuk. Här däremot, är det en ovanlighet att det är så varmt som -20 °C och alla är friska! Visst märker jag av kylan och vinden som biter i kinderna när vi åker över isarna. Visst blir fingrarna stela och i det närmaste obrukbara när batterierna till kameran krånglar och jag måste ta av mig handskarna, men ändå förstår jag inte vad det är som skulle vara så farligt. Vissa delar från den skyddade tillvaron jag växt upp i där hemma och många av de intrycken jag fått där har här i Sibirien helt raderats bort och ersatts av andra.

Anatolij som körde skotern som vi åkte bakom, han var sedvanligt ryskt klädd med pälshatt, en väl använd halsduk, varm kappa och varma tovade vadmals skor, händerna hålls varma av vantar sydda av hundpäls. Bakom oss kom hans far, 81 år och fortfarande pigg och kraftfull, åkandes på en handgjord släde dragen av ett spann med tre entusiastiska hundar som gjorde allt för att komma förbi skotern.

Fällorna vi vittjade ser ut ungefär som en lite mjärde eller ryssja med en liten ingång högst upp på ena sidan. Den placeras i vattnet i ett av bisonrättornas egna hål i isen, som en av hundarna hittar och markerar genom att börja gräva i snön, och täcks sedan över med dy och snö. Där får den sen ligga under natten tills nästa dag.

Bisonrätten har inte funnits speciellt länge i dessa områden. Det vara bara 40 år sen som den kom hit från Nord Amerika. Sen dess har den spritt sig snabbt och finns nu i nästan oändligt antal. Under ett år fångar Anatolij och hans far tillsammans runt 4 000 bisonrättor i sina fällor vilket ger värdefulla skinn som de sedan säljer vidare till ett lokalt företag här i Zyryanka.

I den första av de två fällorna som vi vittjade var fångsten riktigt bra, 15 st stora rättor med kraftig svans och vassa klor. I den andra var fångsten mer normal, 5 st. I helhet var de båda Jakuterna väldigt nöjda med sin fångst. Jakten är viktig för dem och pengarna som de får från skinnen är ett välbehövligt tillskott i deras ekonomi.

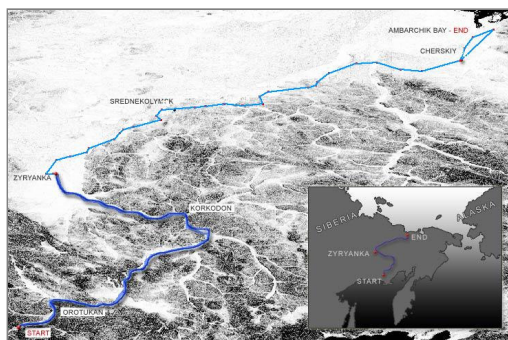
Efter att ha plockat ur rättorna och satt ut de två fällorna i nya hål så lassade vi upp allting på kälken innan vi själva hoppade upp och med solen i ryggen åkte tillbaka mot deras stuga och en varm soppa.

Att få följa med på turer som den här ger oss ett perspektiv på den normala vardagen i människors liv här i området och även på vårt eget där hemma i Sverige, och en sak är säker:

Vi har mycket att lära av folken kring Kolyma. Speciellt när det gäller kylan!

Expedition Tracking Center

[CLICK MAP TO ZOOM]

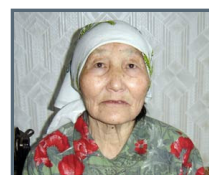

Previous Dispatches

Accused of terrorism

Zyryanka, the 24th of October, -15 °C, sunny with a slight wind from the south.

There's no doubt that Johan and myself have one of the most fortunate life's one can have. To be able t

Visit to a yakut family

Our apartment in Zyryanka, 21st of October, temperature is freezing cold at -25°C, overcast, no wind.

"At least we're proud to be yakut today", explains Anatolij at his kitchen table, "which

Reflections regarding the ice and the winter 19 Oct - 16.35

Written by Johan Ivarsson

Zyryanka, -20°C, sunny. A decimeter of snow covering the ground.

It is Tuesday the 18:th of October and the sun is shining strongly through the window.

 Powered by CONTACT 3 expedition software